

Republika e Kosovës • Republika Kosovo • Republic of Kosovo
Institucioni i Avokatit të Popullit • Institucija Ombudsmena • Ombudsperson Institution

---

Priština, dana 9. oktobra 2019. godine

G. Fitim Sadiku, Generalni sekretar
Ministarstvo inostranih poslova

PISMO PREPORUKE
Žalba br. 363/2019
protiv
Ministarstva inostranih poslova

Poštovani g. Sadiku,

Ombudsman, je u skladu sa članom 16. stav 1. Zakona br. 05/L-019 o Ombudsmanu, i u skladu sa članom 10. Zakona br. 03/L-215 o uvidu u javnim dokumentima (ZUJD)¹, dana 25. aprila 2019. godine, primio žalbu gđe. Lindita Çela, novinarka Projekta o izveštavanju o organizovanom kriminalu i korupciju /Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP), koja je podnesena protiv Ministarstva inostranih poslova (MIP), zbog ne odgovaranja na zahteve za pristup javnim dokumentima. Podnosilac žalbe je 13. i 26. marta 2019. e-poštom podnela zahtev za pristup zvaničnim dokumentima, odnosno pristup: *“Imena osoba proglašanih počasnim konzulima van Republike Kosovo; Imena osoba proglašanih počasnim konzulima u Republici Kosovo; Kopije dosijea o CV počasnih konzula koji vrše svoju aktivnost u ime Republike Kosovo; Koji su bili kriterijumi koje je MIP postavilo za proglašenje lica počasnim konzulima? Ko su osobe ili države koje su predlagale proglašenje lica počasnim konzulima od strane MIP-a Republike Kosovo.”* Do podnošenja žalbe IO-u, podnosilac žalbe nije dobio odgovor od MIP-a.

Ombudsman je dana 23. maja 2019. godine, uputio pismo generalnom sekretaru MIP-a i tražio informacije o radnjama koje je MIP preduzelo u vezi sa zahtevom podnosioca žalbe za pristup traženim dokumentima. Dana 12. jula 2019. godine. Ombudsman je ponovo pisao generalnom sekretaru u vezi sa žalbom, ali nije dobio odgovor.

Polazeći od postupaka koje je preduzela Institucija Ombudsmena u vezi sa MIP-om i u pogledu razmatranja zahteva podnosioca žalbe, Ombudsman ističe da Ustav Republike Kosova, u članu 41, stav 1, definiše pravo na pristup javnim dokumentima, po kome. *“Svako lice uživa pravo pristupa javnim dokumentima.”* Dok u stavu 2, istog člana definiše se: *“Dokumenta koje poseduju javni i državni organi, su javna, osim onih kojima je pristup zakonom ograničen, zbog privatnosti, poslovnih tajni ili informacija koje su klasifikovane kao poverljive.”*

---

¹ Zakon br. 06/L-081 o pristupu javnim dokumentima je stupio na snagu dana 19 jula 2019. godine, a zahtev od žaliteljke je podnet pre stupanja na snagu novog zakona.

Pravo na informacije je pravo garantovano Univerzalnom deklaracijom o ljudskim pravima, članom 19, koji definiše: „Svako ima pravo na slobodu mišljenja i izražavanja, što obuhvata i pravo da ne bude uznemiravan zbog svog mišljenja, kao i pravo da traži, prima i širi obaveštenja i ideje bilo kojim sredstvima i bez obzira na granice.“ Sloboda primanja i prenošenja informacija predviđena je i članom 10. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP) - [Sloboda izražavanja]: „Svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu posedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez mešanja javne vlasti i bez obzira na granice.... “. Duh člana 41 Ustava je prosleđen takođe u članu 1, ZPJD-a, prema kojem: „Ovaj zakon garantuje svakom licu pravo, bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, na pristup javnim dokumentima, proizvedenim, primljenim, držanim ili kontrolisanim od strane javnih institucija, kao i pravo na ponovnu upotrebu dokumenata javnog sektora.”

Ombudsman primećuje da ne razmatranje zahteva od strane MIP-a osim što je u suprotnosti sa ZPJD-om, dolazi u sukob i sa Zakonom br. 05/L-031 o opštoj administrativnoj proceduri, odnosno sa principom otvorene administracije shodno članu 9 stavu 1: „Javni organi mora da deluju transparentno.“ Štaviše, nedostatak odluke u obliku propisanom zakonom takođe ukazuje na nedostatak obaveštenja stranke o pravu na žalbu, što takođe predstavlja kršenje prava na korišćenje pravnih lekova.

Ombudsman podseća da praksa Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP) shodno članu 53 Ustava predstavlja osnovu za tumačenje ljudskih prava. U slučaju *Observer i Guardian V. Velike Britanije*, ESLJP je procenio da „Sloboda izražavanja predstavlja jedan od osnovnih temelja demokratskog društva; na osnovu stava 2 člana 10 (EKLJP), primenjiva je ne samo za "informacije" ili "ideje" koje su primljene ili ocenjene. [...]...Ne samo što štampa ima zadatak da prenosi takve informacije i ideje: javnost takođe ima pravo da ih primi. U suprotnom, štampa ne bi mogla da igra svoju vitalnu ulogu javnog čuvara.”² Takođe u slučaju *Lingens v. Austria*, ESLJP podseća “[...].. Takvi su zahtevi pluralizma, tolerancije i širokogrudnosti bez kojeg ne postoji „demokratsko društvo“. Ovi principi su od posebnog značaja što se tiče štampe.”.[...].³

Ombudsman smatra da su izuzeci u slučaju prava na pristup dokumentima utvrđeni u članu 17. ZPJD-a. Dok se informacije mogu ograničiti samo u svrhu zaštite legitimnih javnih, životnih ili drugih legitimnih privatnih interesa kako je to definisano važećim zakonodavstvom.

Ombudsman zaključuje da u slučaju žaliteljke MIP nije uspeo da ispuni svoje pozitivne obaveze u vezi sa omogućavanjem, odnosno odobrenjem pristupa javnim dokumentima u saglasnosti sa zahtevom podnetim od strane žaliteljke, pravo koje je garantovano domaćim aktima i međunarodnim instrumentima.

Pravna obaveza da se saraduje sa Institucijom Ombudsmana

Ombudsman zaključuje da MIP, osim što nije uspeo da ispuni obaveze koje proizilaze iz Ustava Republike Kosova (član 41), i iz ZPJD-a, takođe nije uspeo da ispuni obaveze koje proizilaze iz Ustava (član 132, stav 3) i Zakona o Ombudsmanu (član 25), na osnovu koga svi autoriteti imaju za obavezu da odgovore Ombudsmanu na njegove zahteve za sprovođenje istrage, kao i da pruže adekvatnu pomoć prema njegovom zahtevu. Odbijanje saradnje sa Ombudsmanom od strane državnog službenika, zvaničnika ili javnog organa predstavlja

---

² Case of *Observer and Guardian V. The United Kingdom*, (Application no. 13585/88, 26 November 1991. Paragraph 59 (a), (b).

³ Case of *Lingens V. Austria* (Application no. 9815/82), 8 July 1986, paragraph 41.).

razlog da Ombudsman zatraži od nadležnog organa da pokrene upravni postupak, uključujući disciplinske mere, do otpuštanja sa posla ili civilne službe. U slučaju kada institucija odbije da sarađuje ili interveniše u procesu istrage, Ombudsman ima pravo da zahteva od nadležnog tužilaštva da pokrene upravni postupak zbog sprečavanja obavljanja službene dužnosti.

U svrhu poboljšanja i uvažavanja prava na pristup javnim dokumentima, kao ustavno i zakonsko pravo, kako bi građani ostvarili ovo pravo kao moćno sredstvo kontrole rada vlasti, a što bi uticalo na poboljšanje rada državnih organa i povećanje transparentnosti i odgovornosti, Ombudsman, u skladu sa članom 135, stav 3 Ustava Republike Kosovo:

PREPORUČUJE

Ministarstvu inostranih poslova

- *Da razmotri zahtev podnosioca žalbe i da odgovori u skladu sa Zakonom br. 06/L-081 o pristupu javnim dokumentima i relevantnim zakonodavstvom na snazi.*
- *Da odgovori na zahteve Ombudsmana.*

U skladu sa članom 132, stav 3 Ustava Republike Kosovo („*Bilo koji drugi organ ili institucija, koja sprovodi legitimnu vlast u Republici Kosovo je dužna da odgovori na zahteve Ombudsmana i da mu/joj predstavi sva dokumenta i informacije koje su od njega zatražena u saglasnosti sa zakonom*“) i člana 28 Zakona br. 05/L-019 o Ombudsmanu („*Autoriteti, kojima je Ombudsman uputio preporuke, zahtev ili predlog za preduzimanje konkretnih mera, [...] treba da odgovore u roku od trideset (30) dana. Odgovor treba da sadrži razloge u pisanoj formi o preduzetim radnjama u vezi navedenog pitanja*“), ljubazno vas molimo da nas informišete o radnjama koje ćete preduzeti u vezi sa ovim pitanjem.

S poštovanjem,

Hilmi Jashari
Ombudsman